

Fred, tilgivelse og forsoning

Dette var ettermiddagens temaer da Alment praktiserende lægers forening (Aplf) arrangerte det årlige Geilokurset for allmennleger i mars.

– Det er spennende at man får så profilerte mennesker til å snakke om sitt område på et legekurs. Det har skapt debatter i pausene, selv om temaet nok er mer globalt og politisk enn medisinsk, sier Unni Aanes i Aplfs styre. De som foreleste var professor og fredsforsker Johan Galtung, Yasien Mohammed fra Sør-Afrika, lege Øyunn Holen og sykepleier Vibeke Dahl fra Leger uten grenser. Unni Aanes forteller om fornøyde kursdeltakere. Totalopplevelsen med faglig oppdatering, friluftsliv og reflekterende temaer medfører at folk trives, mener hun. Hun trekker også frem emnekurset i kardiologi på formiddagene som meget bra. Det er dialog om kasuistikker, mye diskusjon og gruppearbeide. – Jeg mener kvaliteten er hevet, sier Unni Aanes

Foreningens time

På hvert Geilokurs orienterer Aplf om aktuelle saker. Denne gangen var det de forestående organisasjonsendringene som er foreslått til landsstyremøtet. Trond Egil Hansen redegjorde for disse, og trakk frem at det er flere parallelle løp; gjennomføring av landsstyrets vedtak fra Bergen mai 2005, endring av den allmennmedisinske organisasjonsstruktur, gjennomføring av avtalen mellom Aplf og Norsk selskap for allmennmedisin (NSAM) fra 18.10. 2004 samt etablering av landsråd som Aplfs øverste organ ifølge generalforsamlingens vedtak fra Fredrikstad i 2005.

Automatisk fordeling av spesialister

Trond Egil Hansen sa at legemedlemmer som er godkjente spesialister automatisk fordeles til de foreningene som representerer den enkeltes spesialitet. Andre leger velger selv om – og i hvilken – fagmedisinsk forening de vil tilmelde seg. Medlemmer med fastlegeavtale (også ikke-spesialister) tilmeldes den fagmedisinske forening for allmennmedisin. Unntatt er leger som kombinerer allmennmedisinsk og samfunnsmedisinsk arbeid.

– Disse kan velge mellom den fagmedisinske forening for allmennmedisin eller samfunnsmedisin, sa han. Avtalen fra 18.10. 2004 består i at man får en allmennmedisinsk yrkesforening og en allmennmedisinsk spesialforening med obligatorisk medlemskap. Ansvars- og oppgavefordeling for de to foreningene er avklart, og foreningene forplikter seg til gjensidig samarbeid.

– Spesialforeningen har hovedansvar for allmennlegenes fagutvikling, mens yrkesforeningen har hovedansvar for allmennlegenes fagforeningspolitikk, sa Hansen.

Mye skjer under allmennmedisinsk uke

Under allmennmedisinsk uke på Soria Moria 2.–6. mai vil det blant annet være et debattmøte om forebyggende helsearbeid. Aplfs landsrådsmøte avholdes 2. mai, og Aplfs generalforsamling og NSAMs årsmøte skjer 4. mai med konstituerende gene-

Langveisfarende foreleser Yasin Mohammed fra Sør-Afrika fortalte fra forholdene i fangeleiren Robben Island og prosessen for å få demokrati i landet. Foto Ø. Hallre

ralforsamling av ny fagmedisinsk forening 5. mai, inkludert valg på foreningens første styre. Inntil den nye primærmedisinske foreningen er etablert, vil det være noen interimsløsninger. Planlagt tidspunkt for gjennomføring av lovendring er 1.1. 2007. Fagutvalget ivaretar sine oppgaver frem til 31.12. 2006. Det samme gjelder NSAMs styre. Den fagmedisinske foreningens første styre fungerer som interimsstyre til lovendringene gjennomføres, sa Trond Egil Hansen.

Ellen Juul Andersen

ellen.juul.andersen@legeforeningen.no
Avdeling for informasjon og helsepolitikk

Amund Teigmo

Det var ialt 150 allmennleger til stede på Geilokurset. Amund Teigmo fra Karasjok var en av deltakerne. Vi har spurt ham om hvilke inntrykk han har fra den faglige delen av kurset?

– Det er alltid gode forelesere på Geilo. Spesielt likte jeg den interaktive formen med allmennpraktiker og spesialist. Jeg tror det er en fin form for læring, og bedre enn rene forelesninger. Det engasjerer mer. Gruppearbeidene fungerte også bra, sier

han. På spørsmål om det noe var nytt for ham, og om han ble faglig oppdatert, svarer han bekreftende. Det var enkelte nye ting, men i år ble nok kurset mer preget av en «gjenkjennende og bekreftende følelse» – en følelse av at «joda – jeg kan jo det her». Det er viktig med slike bekreftelser, sier Teigmo. På spørsmål om inntrykk fra forelesningene om fred, forsoning og tilgivelse, sier han at denne delen av kurset vel nettopp var ment for egen refleksjon og at den fungerte bra som det. – Men jeg synes de kunne brukt bare en tredel av tiden til dette. Det ble etter hvert mye pjatt. Siste del av innlegget fra Sør Afrika var direkte skuffende, det høstes ut som om de ikke trodde på freden. Man måtte minne foreleseren på at det faktisk

finnes folkeslag som aldri har hatt væpnet konflikt med andre (les; samer). Jeg håper han bevarer troen på fred, sier Teigmo. – Leger uten grenser imponerte imidlertid stort, og minnet oss om dilemmaet mellom å skrive ut statiner til feite nordmenn samtidig som barn sulter i hjel og dør av meslinger. Drømmen om å gjøre noe selv vokser sterkere, sier han.

– For egen del er kurs av denne typen en oase av inspirasjon og batteriladning. Det er også fint at kurs kan deles opp med en lang og aktiv lunsj utendørs. Det er heller greit å fortsette lenger utover kvelden. Man er jo på kurs uansett og skal jo ikke noe annet! Jeg kommer nok tilbake en annen gang, avslutter en fornøyd kursdeltaker.